

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 71 0 K 381452 23 K
Banjaluka, 25.09.2025. godine

Pravosnažna presuda potvrđena presudom Okružnog
suda u Banjoj Luci broj 71 0 K 381452 26 Kž
dana 09.06.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Banjoj Luci, sudija Vedrana Grmuša, uz učešće zapisničara Svetlane Pranjić, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. V. zbog krivičnog djela oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva u Banjoj Luci broj T13 0 KT 0061909 22 od 26.10.2022. godine, nakon javnog glavnog pretresa održanog 24.09.2025. godine u prisustvu okružnog javnog tužioca Okružnog javnog tužilaštva u Banjoj Luci Danka Mitrovića, optuženog S. V. i branioca optuženog Gordana Joviševića, advokata iz Banja Luke, dana 25.09.2025. godine donio je i javno objavio

PRESUDU

OPTUŽENI S. V., sin M. i majke M. dj. R., rođen ... gdoine u B. L., nastanjen u L., ..., po nacionalnosti Srbin, državljanin RS BiH, JMB ..., oženjen, otac dvoje djece, po zanimanju radnik, nezaposlen, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv istog se ne vodi drugi krivični postupak.

Na osnovu odredbe člana 298 tačka v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 16.06.2022. godine u 08,53 časova u Laktašima, u ul. Mladena Stojanovića, na parking prostoru, optuženi S. V. prilikom prolaska svojim putničkim vozilom marke "VW Cady", crvene boje, registarskih oznaka ..., pored parkiranog vozila marke "VW Pasat B8", crne boje, registarskih oznaka ... vlasništvo oštećene M. V., zaustavio svoje putničko vozilo, a nakon toga kroz otvoren prozor prosuo nepoznatu tečnost u predjelu prednjeg desnog dijela (vrata, hauba, šoferšajba) na putničko vozilo »Passat B8«, pričinivši pri tom oštećenje na farbi i laku u neutvrđenom iznosu, a potom se sa parkinga udaljio sa svojim putničkim vozilom marke „Cady“ u pravcu ul. Mladena Stojanovića.

Čime bi počinio krivično djelo oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske, kažnjivo po istom zakonskom propisu.

Na osnovu člana 108 stav 4 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske oštećena M. V. se sa postavljenim imovinskoopravnih zahtjevom upućuje na parnični postupak.

Na osnovu člana 100 stav 1 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Obrazloženje

Okružno javno tužilaštvo u Banjoj Luci podiglo je optužnicu broj T13 0 KT 0061909 22 od 26.10.2022. godine protiv S. V. zbog krivičnog djela oštećenje i oduzimanje tuđe stvari iz člana 240 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 64/17, 15/21 i 89/21 u daljem tekstu: KZ RS), stavljajući mu na teret da je: "Dana 16.06.2022. godine u 08,53 časova u Laktašima, u ul. Mladena Stojanovića, na parking prostoru, osumnjičeni Savo Višekruna prilikom prolaska svojim putničkim vozilom marke "VW Cady", crvene boje, registarskih oznaka ..., pored parkiranog vozila

marke "VW Pasat B8", crne boje, registarskih oznaka ... vlasništvo oštećene D. Č., zaustavio svoje putničko vozilo, a nakon toga kroz otvoren prozor sa mjesta suvozača prosuo nepoznatu tečnost u predjelu prednjeg desnog dijela (vrata, hauba, šoferšajba) na putničko vozilo »Passat B8«, pričinivši pri tom oštećenje na farbi i laku u iznosu od 800,00 KM, a potom se sa parkinga udaljio sa svojim putničkim vozilom marke »Cady« u pravcu ul. Mladena Stojanovića“.

Sudija za prethodno saslušanje je potvrdio predmetnu optužnicu 03.01.2023. godine, pa kako se optuženi na ročištu radi izjašnjenja o krivici održanom 25.01.2023. godine izjasnio da nije kriv, predmet je upućen drugom sudiji, radi zakazivanja glavnog pretresa.

U toku glavnog pretresa tužilac je izmijenio činjenične navode optužnice na način da je umjesto prvobitno oštećene D. Č. kao oštećenu označio M. V., umjesto prvobitno označene tvrdnje "a nakon toga kroz otvoren prozor sa mjesta suvozača prosuo nepoznatu tečnost" izuzeo da je to uradio "sa mjesta suvozača", te umjesto prvobitno određenog oštećenja u iznosu od 800,00 KM odredio da se radi o neutvrđenom iznosu.

U toku glavnog pretresa na prijedlog tužilaštva saslušani su svjedoci D. Č. i M. Č., te su izvedeni materijalni dokazi: Zapisnik o saslušanju svjedoka D. Č., PS Laktaši, broj 13-1/01-928/22 od 17.06.2022. godine; Zapisnik o saslušanju svjedoka M. V., PS Laktaši, broj 13-1/01-747/22 od 17.06.2022. godine; Zapisnik o uviđaju, PS Laktaši, broj DD-526/22 od 16.06.2022. godine; Fotodokumentacija PS Laktaši, broj 13-1/01-KUV-128/22 od 16.06.2022. godine i Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog V. S. .

Sud je cijenio prigovor odbrane kojim se osporava zakonitost dokaza - DVD snimka nadzorne kamere, a koji je tužilaštvo predložilo kao dokaz, te je utvrdio da je isti osnovan. Naime iz dokaza koji su izvedeni od strane tužilaštva sud nije mogao utvrditi na koji način je tužilaštvo pribavilo predmetni DVD snimak, odnosno u spis nije uložena potvrda o dobrovoljnoj predaji predmeta, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta niti iz zapisnika o uviđaju proizlazi da je navedeni DVD snimak izuzet u sklopu uviđajne radnje. Pored toga navedeni predmet nije deponovan u sudu, niti je sud odlučivao o eventualnom obezbjeđenju istog na drugi način. Dakle, tužilaštvo nije dokazalo da su preduzete radnje koje je bilo nužno preduzeti da bi se navedeni DVD snimak mogao smatrati zakonitim dokazom, a iz kog razloga sud naprijed navedeni dokaz nije ni cijenio prilikom donošenja odluke.

Odbrana optuženog nije imala prijedloga za izvođenje dokaza.

U svojoj završnoj riječi okružni javni tužilac je izjavio da je optuženi izvršio krivično djelo, koje je evidentno unaprijed planirao, u vrijeme i na način opisan u optužnici kako mu je to optužnicom stavljeno na teret, a što je dokazano iskazima svjedoka D. Č. i M. V., kao i ostalim materijalnim dokazima a posebno video snimkom. U skladu sa navedenim predlaže sudu da optuženog oglasi krivim te da mu izrekne krivičnu sankciju cijeneći olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Branilac optuženog je u svojoj završnoj riječi naveo da tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi S. V. izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, da nije izveden niti jedan dokaz kojim bi se potvrdilo bilo koji navod iz činjeničnog supstrata optužnice. Prije svega nedokazanom navodi tvrdnju da je optuženi S. V. vlasnik putničkog vozila VW Caddy, crvene boje, registarskih oznaka ..., jer nije izveden niti jedan dokaz kojim bi se to potvrdilo. Na osnovu snimka, koji prema tvrdnji odbrane nije predat u skladu sa zakonom, takođe nije moguće utvrditi da se radi o tim registarskim oznakama. Iz istih razloga smatra i neutvrđenom činjenicu da je vlasnik vozila oštećena M. V. jer takođe niti jedan dokaz nije izveden kojim bi se to utvrdilo, a naročito imajući u vidu da je u tužilac izmijenio optužnicu na način da je umjesto prvobitno oštećene D. Č. kao oštećenu označio M. V., a prema mišljenju branioca u takvoj situaciji se radi o potpuno novoj optužnici o kojoj se optuženi nije izjasnio. Pored navedenog ističe i da na osnovu video snimka nije moguće utvrditi da se radi o optuženom S. V., a to takođe ne proizilazi ni iz iskaza svjedoka od kojih niko nije očevidac događaja koji oni opisuju da se dogodio. Iskaze svjedoka optužbe je ocijenio kao kontradiktorne u pogledu odlučujućih činjenica. Spornim je istakao i to što nije utvrđeno o kojoj tečnosti se radi i da li je eventualno oštećenje na autu u uzročnopsljudičnoj vezi sa

posutom tečnošću, a što je moglo biti utvrđeno samo mašinskim vještačenjem kojim bi se takođe samo mogla utvrditi i visina štete. Na osnovu svega navedenog predlaže sudu da donese presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe.

Optuženi je iznoseći svoju završnu riječ naveo da nema što dodati završim riječima svoga branioca.

Sud je izvršio ocjenu svih dokaza izvedenih na glavnom pretresu, pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, u smislu člana 295 stav 2 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu ZKP RS), te je našao da se na osnovu istih ne može na nesumnjiv način utvrditi da je optuženi počinio djelo za koje se tereti, pa je odlučio kao u izreci presude, a iz razloga koji slijede.

Prema odredbi člana 240 stav 1 KZ RS krivično djelo oštećenje i oduzimanje tuđe stvari čini onaj ko uništi, ošteti ili učini neupotrebljivom tuđu stvar ili je protivpravno oduzme radi privremene upotrebe.

Svjedok optužbe D. Ć. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu navela da optuženog S. V. poznaje iz viđenja, da se sjeća da je taj dan sa svojom kćerkom M. V. bila u mesnici svoga tadašnjega zeta D. V., da je vidjela da je optuženi S. V. prošao svojim crvenim vozilom tip „Cady“ ispred mesnice, zatim ispred mikrokreditne organizacije „Partner“ odakle je sišao kuda inače ne silaze auta, te je auto „Passat“ u vlasništvu njene kćerke posuo kiselinom kroz otvoren prozor njegovog automobila. Obzirom da je svjedok pred sudom tvrdila da je vidjela optuženog kako je posuo kiselinu po autu, branilac joj je predočavajući iskaz koji je u policiji dala dan nakon događaja, odnosno 17.06.2022. godine, te postavio pitanje zašto je tada u najbitnijem dijelu rekla drugačije, odnosno zašto je tada izjavila sljedeće: „U jednom momentu, mene je D. dozvao te mi rekao da je prošao sad sa kečijem (misleći na S. V.), te da ja izađem i da ga propratim. Dok sam ja, skinula kecelju sa sebe, te izašla van, on je otišao sa parkinga“. Svjedok je odgovorila da je tačno ono što je pred sudom navela, te dodala da ne zna zašto su u policiji tako unijeli njenu izjavu.

Svjedok optužbe oštećena M. Ć. (ranije V.) je u svom iskazu datom na glavnom pretresu navela da poznaje optuženog S. V., da je predmetnog dana svoje vozilo Passat, na kome su zbog vrućine bili otvoreni prozori, parkirala na parking koji se nalazi na petnaestak metara udaljenosti od njene mesnice u kojoj se trebala zadržati desetak minuta. Kada je ušla u mesnicu vidjela je S. V. da istovara svoju robu kod komšinice u piljari nakon čega je vozilom otišao i prošao direktno preko stepenica pored njenog vozila. U tom trenutku je izašla i vidjela da je auto poliveno nekom tekućinom za koju su joj kasnije rekli da je akumulatorska kiselina. Na izričito pitanje tužioca da kaže da li je vidjela da je to uradio S. V., svjedok je navela da nije vidjela ali da nije mogao niko drugi to uraditi jer se niko nije nalazio u blizini. Opisujući položaj u kome se vozilo nalazilo svjedok je pojasnila da se vozačeva strana optuženog nalazila do strane suvozačevog mjesta njenog vozila. Odgovarajući na pitanje branioca: „Jeste li vi vidjeli svojim očima da S. poliva neku tečnost po vašem vozilu?“ svjedok je odgovorila da nije vidjela svojim očima te je dodala da je tek na video snimku, koji joj je prikazan u policijskoj stanici u Laktašima, vidjela da je on prosipao. Na pitanje suda da objasni gdje joj se u tom trenutku nalazila majka, odnosno D. Ć., svjedok je navela da je majka izašla poslije nje i da se prema vozilu kretala iza nje. Opisujući oštećenja koja su nastala na vozilu svjedok je navela da su oštećenja nastala u vidu uništenja laka na prednjem dijelu vozila, kao i uništenje na enterijeru prednjeg dijela vozila, a koja je oštećenja je procijenila na 2.000,00 KM – 3.000,00 KM, ali da ne zna kolika joj je tačno šteta pričinjena, jer nije popravljala auto.

Iz zapisnika u uviđaju broj DD-526/22 od 16.06.2022. godine sud je utvrdio da je isti sastavljen dana 16.06.2022. godine zbog osnova sumnje da je izvršeno krivično djelo oštećenja i oduzimanja tuđe stvari iz člana 240 stav 1 i 4 KZ RS na štetu porodice V., a koje je izvršeno tog dana u jutarnjim časovima na parking prostoru u ulici Mladena Stojanovića, Laktaši. Dalje je konstatovano da se na automobilu marke „Passat B8“, crne boje, registarskih oznaka ... zatiču tragovi tečnosti (mrlje, kapljice koje se slijevaju) na predjelu prednje haube, desnog blatobrana, desnih prednjih vrata i desnog retrovizora. Prednje navedeno potkrepljeno je i Fotodokumentacijom PS Laktaši, broj 13-1/01-KUV-128/22 od 16.06.2022. godine, koja je kao dokaz uložena u spis.

Sud je prilikom utvrđivanja činjeničnog stanja na raspolaganju imao s jedne strane iskaze oštećene M. Č. i njene majke D. Č., koji su u najbitnijem dijelu različiti, te je sud utvrdio da je iskaz D. Č. dat pred sudom neistinit i to prije svega jer je suprotan njenom iskazu iz istrage, na što je branilac s pravom ukazivao, i to u dijelu koji je odnosi na tvrdnju koju je iznijela na glavnom pretresu, odnosno da je lično vidjela optuženog S. V. da je on polio kiselinu po autu. Pored toga što je svjedok dajući svoj iskaz u toku istrage, a koji joj je prezentovan na glavnom pretresu, navela da je S. V. već izlazio sa parkinga kada je ona skinula kecelju i izašla vani, njen iskaz sa glavnog pretresa je suprotan i iskazu oštećene M. Č. koja je navela da ona lično nije vidjela da je to učinio S. V., već je to zaključila jer to nije imao ko drugi učiniti obzirom da su bili u svađi sa njim, te da je tek kasnije na sminku vidjela da je to učinio on. U takvoj situaciji logično bi bilo da je oštećena M. Č. od svoje majke D. Č. saznala da je to uradio S. V., a ne preko video snimka. Obzirom da je oštećena tvrdila da je ona izašla prva iz mesnice, i da to ona nije vidjela, nemogućom je ocijenjena i tvrdnja D. Č. da je ona to lično vidjela, jer se ona prema tvrdnji oštećene M. Č. nalazila iza nje, te je nemoguće da je to D. Č. vidjela, a M. Č. nije. S druge strane odbrana optuženog S. V. negira sve činjenice iz supstrata optužnice.

Tačni su i navodi odbrane da tužilaštvo ni jednim relevantnim dokazom nije dokazalo da je putničko motorno vozilo marke "VW Pasat B8", crne boje, registarskih oznaka ... vlasništvo oštećene M. V., niti da je optuženi vlasnik putničkog motornog vozila marke "VW Cady", crvene boje, registarskih oznaka Sud naprijed navedene činjenice nije mogao utvrditi samo na osnovu iskaza oštećene, jer se radi o činjenicama koje se dokazuju određenim ispravama iz službene evidencije Ministarstva unutrašnjih poslova ili drugih relevantnih isprava, koje tužilaštvo u ovom predmetu nije izvelo kao dokaz. Sud napominje da ni prilikom vršenja uviđaja nije utvrđeno da je M. Č. vlasnica predmetnog vozila, već je navedeno da je krivično djelo učinjeno na štetu porodice V., dok je prvobitnom optužnicom kao oštećena bila označena D. Č., da bi tek izmjenjenom optužnicom kao oštećena označena M. Č. .

U toku ovog krivičnog postupka nije dokazano ni da su na vozilu marke VW Pasat B8", crne boje, registarskih oznaka ... nastala oštećenja na farbi i laku, pa samim tim nije dokazana ni uzročnopoljednična veza između tečnosti, odnosno mrlja, kapljica koje su se slijevale na predjelu prednje haube, desnog blatobrana, desnih prednjih vrata i desnog retrovizora (kako je to konstatovano prilikom vršenja uviđaja) i navodno nastale štete. I sama M. Č., koja je u ovom predmetu označena kao oštećena, navodi da ne zna kolika joj je šteta pričinjena, jer nije popravljala auto, ali da istu procjenjuje na iznos od oko 2.000,00-3.000,00 KM (iako je prilikom svog saslušanja u istrazi navela da joj je pričinjena šteta u iznosu od oko 800,00KM). Sud naglašava da u pogledu nastale štete ili iznosa iste nije izveden niti jedan dokaz, iako se u konkretnom slučaju radi o materijalnoj šteti, koja je lako dokaziva (jer se odnosi na činjenice koje se dokazuju adekvatnom procjenom, te uobičajeno dokumentuju računima odnosno predračunima ili uplatnicama).

Dakle, sam iskaz oštećene M. Č., koja nije bila očevidac predmetnog događaja, već samo zaključuje da je upravo optuženi počinio predmetno krivično djelo na način naveden u izreci ove presude, a u situaciji kada činjenice koje čine bitne elemente ovog krivičnog djela nisu potkrepljene materijalnim dokazima, nije dovoljan da sud na nesumnjiv način utvrdi da je upravo optuženi počinio predmetno krivično djelo. Naime pored iskaza oštećene M. Č. tužilaštvo je u cilju dokazivanja teze optužnice saslušalo i njenu majku D. Č., a čijem iskazu sud nije poklonio vjeru iz ranije navedenih razloga.

Radi svega navedenog, sud je u skladu sa načelom „in dubio pro reo“ propisanim članom 3 stav 2 ZKP RS, kojim je određeno da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava odlukom na način koji je povoljniji za optuženog, zaključio da Okružno javno tužilaštvo u Banjoj Luci nije na nesumnjiv način dokazalo da je optuženi S. V. počinio krivično djelo oštećenje ili oduzimanje tuđe stvari iz člana 240 stav 1 KZ RS niti neko drugo krivično djelo, pa je optuženog oslobodio od optužbe na osnovu odredbe člana 298 tačka v) ZKP RS.

Odredbom člana 108 stav 4 ZKP-a RS propisano je da kad sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa optužbe ili kojom se optužba odbija ili kada rješenjem obustavi krivični postupak, uputiće

oštećenog da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku, te je sud shodno navedenoj odredbi uputio oštećenu da imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parničnom postupku.

Kako je optuženi oslobođen od optužbe, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka iz člana 96 stav 2 tačke a) do d) ZKP RS, kao i nužni izdaci optuženih i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca, čija visina će biti utvrđena posebnim rješenjem, padaju na teret budžetskih sredstava, a na osnovu odredbe člana 100 stav 1 ZKP RS.

Zapisničar
Svetlana Pranjić

Sudija
Vedrana Grmuša

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o istoj odlučuje Okružni sud u Banjoj Luci.